

**ספר זה מוקדש לזכרו של
חיים-דב שור**

חיים-דב שור

כ"ו בתשרי תשי"א – י"ב בשבט תש"ל

19/01/1970 - 07/10/1950

חיים מחופש לשוטר בחג פורים בהיותו בן 10

ילדות

חיים בן אברהם ודינה.

בן בכור להוריו ואח לשמוליק הקטן ממנו
ב 9 שנים.

חיים נולד ביום כ"ו בתשרי תשי"א -

7.10.1950 בעיר חיפה והתגורר בעכו.

חיים התחנך ולמד בבית הספר "רמב"ם"
שבעירו.

חיים היה חובב צילום מושבע וצילם בכל
הזדמנות.

כמו כן אהב מאוד כדורסל ובשעות הפנאי
נהג להרבות בקריאת ספרות בלשית.

ספרות בלשית היא ענף ספרותי שבו
מתוארים סיפורי פשעים - בעיקר רצח -
בצורת תעלומה, שבלש (בלש משטרה,
חוקר פרטי או בלש מטעם עצמו), גיבור
הספר, פותר לקראת סיום הספר באמצעות
הגיונו החריף ועל פי רמזים ועקבות
השזורים לכל אורך הספר.
סוגה ספרותית זו קרובה לספרי ריגול,
סיפורי פעולה ובמידת מה לספרות אימה.
חלק מספרים אלה הוסרטו כסרטי קולנוע.

מקום הולדתו של חיים, בית החולים רמב"ם חיפה.

חיים התחנך בבית"ס רמב"ם עכו. (כיתה א'-ח')

תחביביו המובהקים של חיים

תמונות ילדות

חיים תינוק, צולם בבית משפחת שור בעכו

חיים הקטן משתעשע בעכו, העיר העתיקה

חיים בן 11

חיים יחד עם שמוליק אחיו הקטן בחצר הבית

חיים, שמוליק הקטן ואמא דינה

תמונת מחזור-תיכון עכו

חיים היה חביב ואהוב בחברה
והפך למרכז בכל פגישה חברתית.
הוא היה ילד מלא כריזמה וטוב
לב. אחיו שמואל מספר שחיים נהג
להסב את תשומת ליבו לילדים
מעוטי יכולת ואף הביא אותם
לביתו בכדי לסעוד בשולחנו. חיים
הוא ילד שכולו נתינה ואהבת
האדם. הוא עשה חיל בבית ומחוצה
לו. בן מסור שאהב את הוריו ואחיו
שמואל ורכש להם כבוד ונאמנות
מאין קץ.

חיים בטיול במדבר יהודה עם חבריו

נעורים

חיים היה חלק מתנועת הנוער בני עקיבא,
ובהגיעו לכיתה י' התנדב להדרכה בתנועה.

הוא למד בישיבת בני עקיבא-כפר הרואה
(בכיתה ט'-י"א) וזכה להתחנך בשנים אלו
על ידי הרב נריה בעצמו.

הרב נריה היה רב ומחנך, מייסד מרכז
ישיבות בני עקיבא. מכונה "אבי דור
הכיפות הסרוגות", בשל השפעתו על
עיצוב הציבור הדתי לאומי.

כיהן כחבר הכנסת למשך קדנציה אחת
מטעם המפד"ל. חתן פרס ישראל על
תרומה מיוחדת לחברה ופרס הרב קוק.

→ חיים היה חניך בתנועת
הנוער בני עקיבא.
תנועה החורטת על
דגלה את ערכי התורה
והעבודה תוך דגש על
נתינה, דרך ארץ ואהבת
המולדת

→ בהגיעו לכיתה י'
נבחר להדריך
ולהתנדב בסניף
בני עקיבא עכו

ישיבת בני עקיבא כפר הרואה- בה התחנך

רבי שושנה עבי נוריה א"ל
אב"ד דור הניסיונות הסריגות
מלכישם נגדו תעז כפר הרואה

בסוף כיתה י"א לאחר שיח עם הרב נריה
בחר חיים לחזור לעכו ולסיים שם את
לימודיו התיכוניים.

הוא למד בבית הספר התיכון העיוני דתי
בעכו.

קריאת הספרות הבלשית עוררה עניין רב
וסקרנה אותו מאוד! מה שהשפיע באופן
ישיר על שאיפותיו לעתיד, ללמוד
קרימינולוגיה ולעסוק בתחום זה.

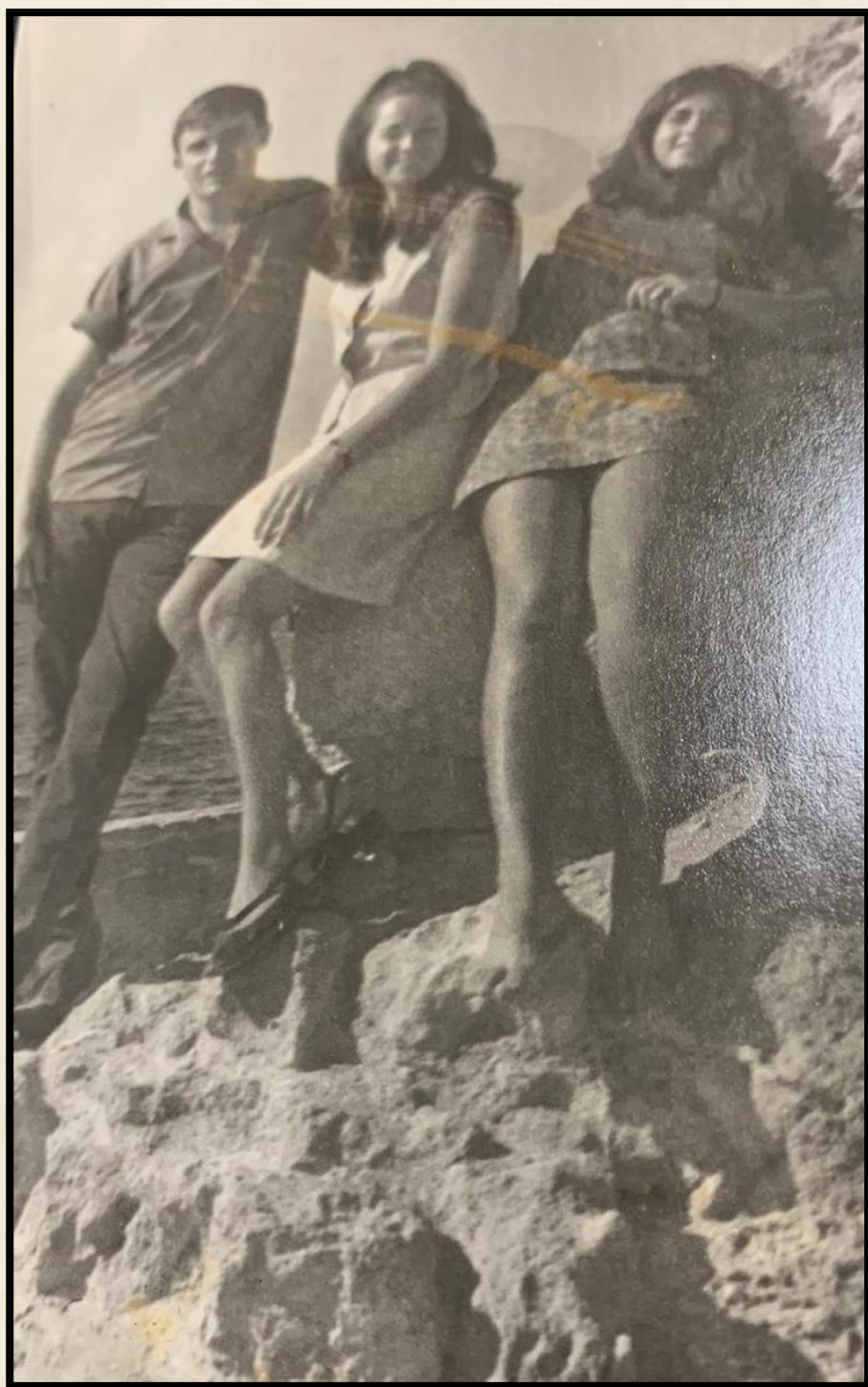

חיים

חברותא בישיבת כפר הרוואה

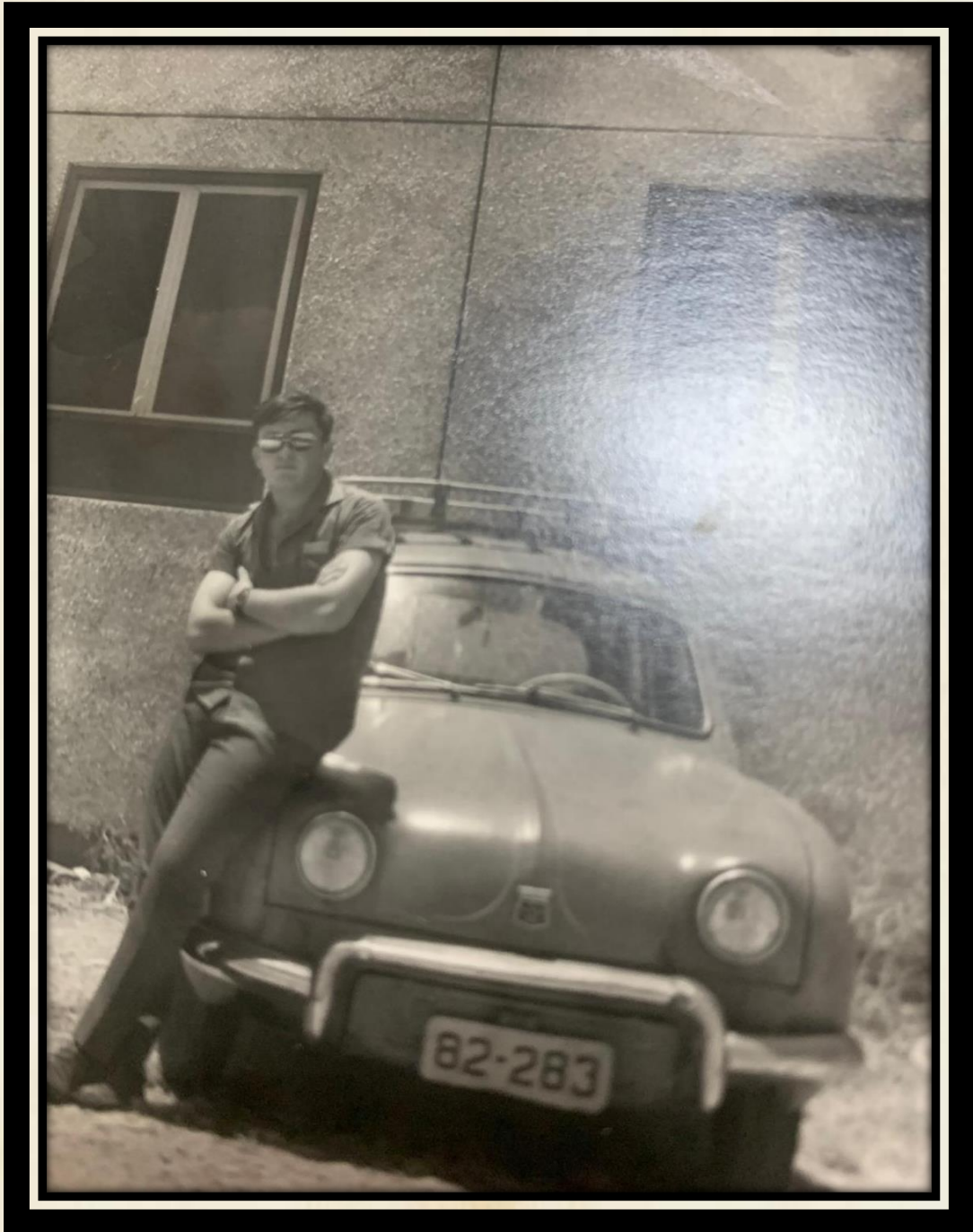
חיים בטיול עם חבריו במדבר יהודה

**מפגש עם החברים
בחוף הארגמן בעכו**

חיים יחד עם הרכב של משפחת שור

שמעון זלסקו

(החבר שנהרג עם חיים)

חבריו לכיתה (י"ב)

חיים לקראת גיוס, סוף כיתה י"ב

חיים

צולם בביתה"ס התיכוני בעכו, כיתה י"ב

"קדימה בני עקיבא הידד במעלה"

חיים

טיול מדבר יהודה

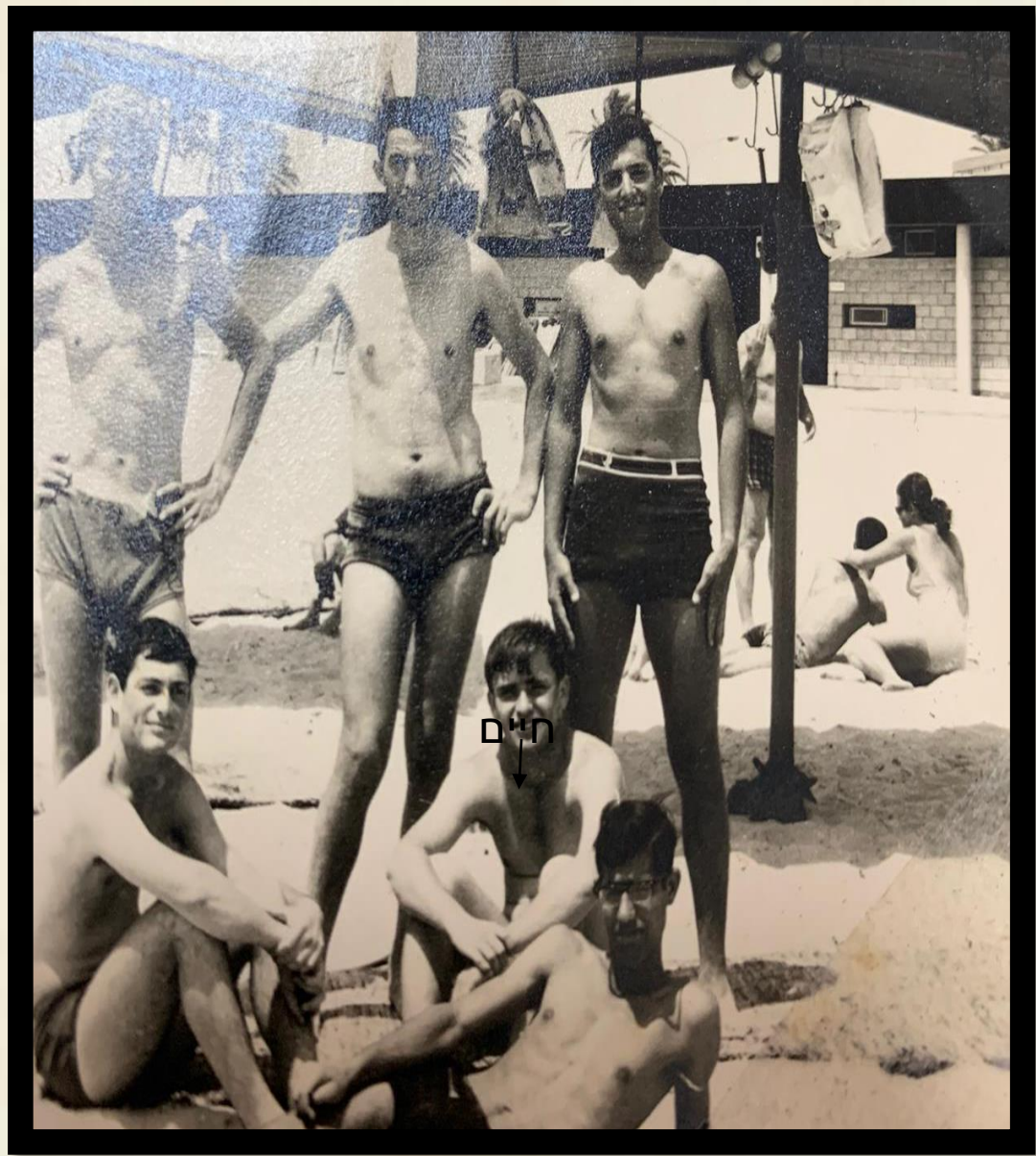
מחנך
הכיתה

שמעון
זלסקו

חיים

צילום, תלמידי כיתה י"ב יחד עם המורה

חוף ארגמן עם החברים

טיול בשביל הנחש - מצדה

טיול במצדה עם החברים

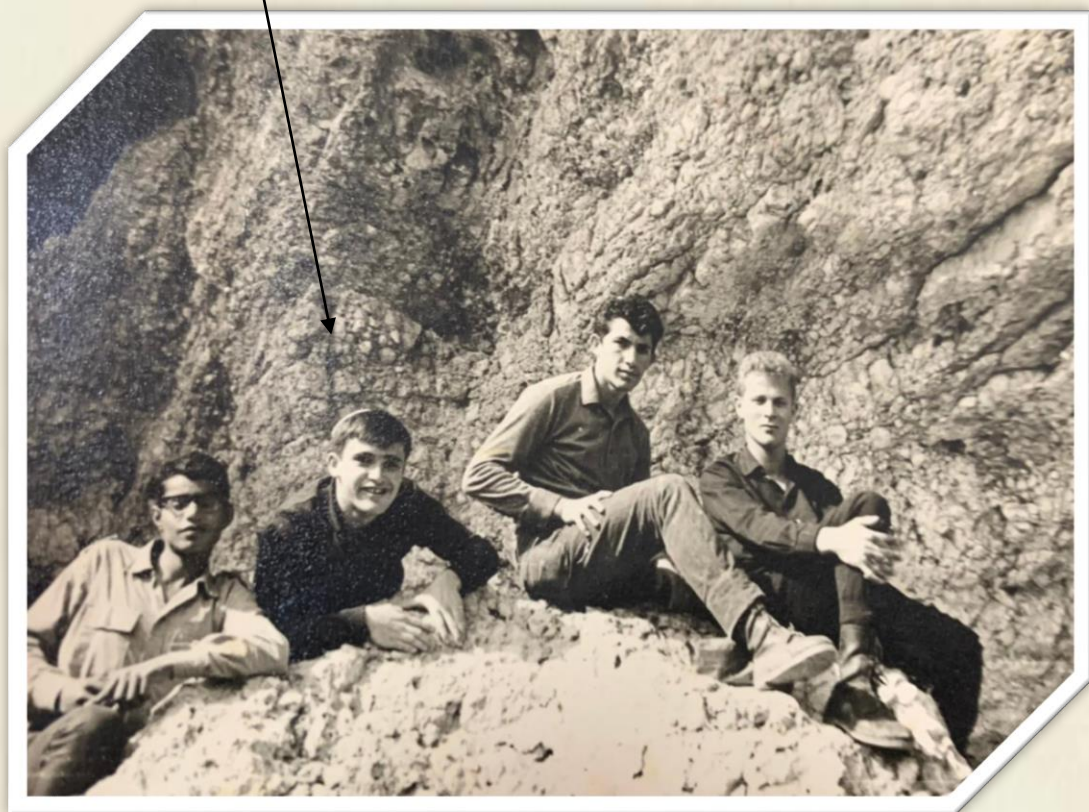

כדור-סל בבניה"ס

שמוליק, חיים ודוד הנרי מארה"ב

חיים

חיים בטיול במצדה

חיים

חבריו לקבוצת הכדור-סל בביה"ס

טיול בצפון עם החברים

חיים

תלמידי כיתה י"ב

החתונה של אביבה בת הדודה

חיים

שמוליק

123RF

123RF

123RF

123RF

צבא

בנובמבר 1968 עם הגיעו לגיל 18
התגייס חיים לצבא והוצב בחיל
השריון.

אמנם כל חבריו התגייסו לנח"ל אך
הוא עזב אותם והתנדב ליחידה
קרבית.

כאשר הועבר לבסיס עורפי, נלחם
בגזרה וביקש בכל תוקף להישלח
לאזור התעלה.

תעלת סואץ

הינה תעלת מים מלאכותית העוברת במצרים, ממערב למדבר סיני ומשמשת למעבר אוניות ממזרח אסיה, האוקיינוס ההודי והים האדום, לים התיכון ולאירופה. התעלה מהווה כיום את קו הגבול בין יבשת אסיה ליבשת אפריקה. בין מלחמת ששת הימים ועד מלחמת יום הכיפורים הייתה התעלה גם קו הגבול בין ישראל למצרים. ישראל עזבה את האזור בהסכם הפרדת הכוחות בין ישראל למצרים שנחתם ב-1974. ב-6 באוגוסט 2015 נחנכה תעלת סואץ החדשה המקבילה לתעלה הקיימת ואורכה 72 ק"מ. בכך מתאפשרת תנועה דו-סטריית של אוניות.

תעלת סואץ
בתצלום לוויין →
של נאס"א

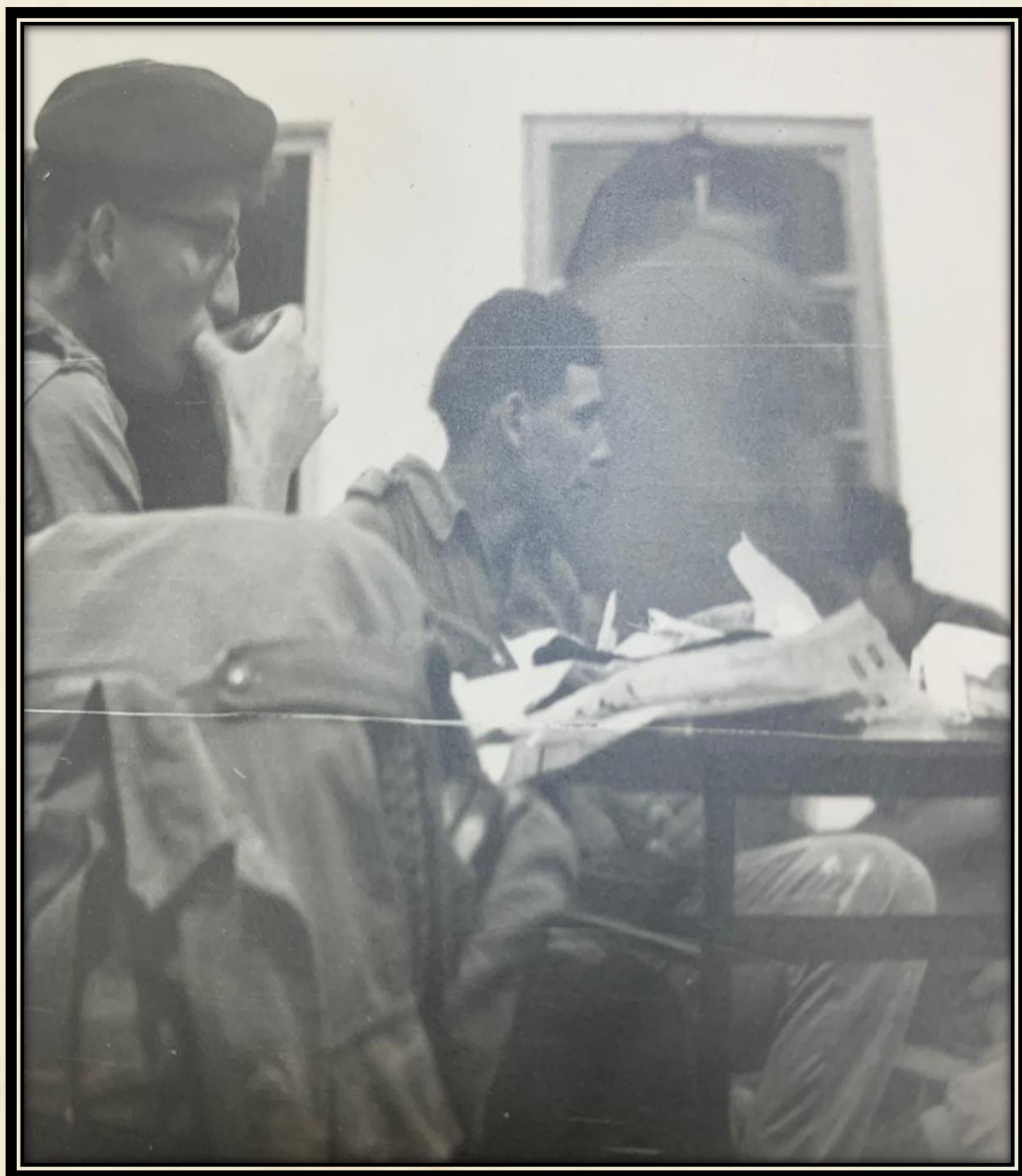

← **מפה**
מוגדלת

דב היה מדריך במדורי גהר הוא סיים
קורס מדריכים ומפקדי טנקים בבית
הספר לשריון.

מפקד טנק בשריון בתעלת סואץ
ומדריך.

חבריו של חיים לצבא

טקס סיום קורס מפקדי טנקים

הטנק של חיים

פלוגת הלוחמים

פלוגת "אכזר" אפריל-יולי 1969

The poster is a commemorative piece for the 'Akher' platoon, active from April to July 1969. It features a dark background with the platoon's name and dates at the top. Below this, there are four main sections of soldier portraits:

- מחלקה 1** (Company 1): A grid of 24 portraits.
- מחלקה 2** (Company 2): A grid of 24 portraits.
- מחלקה 3** (Company 3): A grid of 24 portraits.
- מחלקה 4** (Company 4): A grid of 24 portraits.

In the center, there is a shield emblem with a lightning bolt and a tank. Below the shield, a single portrait of a sergeant is labeled **רס"פ** (Sergeant). At the bottom of the poster, a long horizontal strip contains 18 portraits of soldiers, each with a name written below them. From left to right, the names are: יורי, נחמן, יעקב, יוסף, יצחק, יגאל, יעקב, יצחק, יוסף, יעקב, יגאל, יצחק, יוסף, יעקב, יגאל, יצחק, יוסף, יעקב. The poster is displayed on a light-colored surface, possibly a wall or a board, with a large, dried leaf visible on the right side.

מדור לחיילי הפלוגה ותעודת קורס סמלים

מדור לחיילי הפלוגה ותעודת קורס סמלים

הוהמנה

מדור

תמונות

1969

המדור מציג תמונות של חיילים וקצינים, כולל ציורים של טנקים ורכבי שטח. התמונות מלוותות בטקסט המפרט על שמות החיילים, מדרגותיהם, יחידותיהם ופרטיהם האישיים. בחלק מהתמונות ניתן לראות חיילים בציוד קרבי, כולל כפפות, כובעים ושריון.

תעודה

מס' תעודה: 1181

שם: [שם החייל]

מס' יחידה: [מס' היחידה]

מס' קורס: [מס' הקורס]

תאריך: [תאריך]

מס' תעודה: 69

תאריך: 14 נוב' 69

בגייסות הערבי

מס' תעודה: [מס' תעודה]

מס' יחידה: [מס' יחידה]

מס' תעודה: 12828

מס' יחידה: [מס' יחידה]

נפילה

חיים בילה את השבת בחיק משפחתו
וביום ראשון בצהריים נסע חיים יחד עם
חברו שמעון זלסקו וחברתו מרים מירי
פרבר.

הם נסעו בטרמפ עם חסיד מכפר חב"ד
לכיוון הבסיס הצבאי ג'ליס שבדרום.

בהגיעם לצומת גהה התרחשה תאונת
דרכים קטלנית בעקבות התנגשות רכב
אחר בהם. ההתנגשות גרמה לסטייה
לצידי הדרך והתלקחות הרכב.

בעוד שהרכב עולה בלהבות חיים הצליח
לחלץ את הנהג.

הוא חזר לרכב על מנת להציל גם את חבריו
אולם הוא לא הצליח לחלצם אודות וגופם
ונעליהם הודבקו למושבים בעקבות
השריפה וסוג חומרי הגלם של הרכב. (היות
והרכב היה מסוג סוסיתא העשויה
מפיברגלס) האש הכתה בפניו, בידיו ובכל
גופו. עוברי אורח התקשרו לרשויות על
מנת להזעיק עזרה.

חיים הובהל לבית החולים תל השומר
ושם נאבק על חייו. בלילה לקראת חצות
הגיע קצין העיר לבית המשפחה ובישר
להם כי חיים נפצע קשה בתאונת דרכים,
הוא התלווה אליהם בדרכם לבית החולים.
חיים פגש את משפחתו בשעותיו
האחרונות אך לא יכל להוציא הגה מהפה
מפאת מצבו הבריאותי הקריטי. שהותו
בבית החולים נכללה על סך 24 שעות
בלבד אודות והצוות הרפואי נאלץ לקבוע
את מותו מחנק שנגרם משאיפה מאסיבית
של עשן שריפה.

**חיים נפטר מפצעים שנפצע
בעת מילוי תפקידו.**

ביום י"ב בשבט תש"ל

(19.1.1970)

הנצחה באנדרטאות

אנדרטת הנצחה יד לשריון - לטרון

על האנדרטה

חיל השריון הישראלי החל את דרכו במאי 1948, מלחמת העצמאות, עם הקמת חטיבה 8 בפיקודו של יצחק שדה. עד אז פעל בהגנה שירות המשוריינים - שמ"ש.

בהתקפת השריון הראשונה כבש גדוד 82 את שדה התעופה לוד. בהמשך המלחמה הוקמה חטיבה 7, חטיבה משוריינת שפעלה בלטרון (מבצע בן נון), השתתפה בפריצת דרך בורמה לירושלים הנצורה והשתתפה בקרבות בגליל ובנגב עד תום המלחמה. במחצית שנות החמישים הוקם חיל השריון על בסיס חטיבה 7.

מאז נוטל חיל השריון חלק עיקרי
בקרבות היבשה בכל מערכות ישראל,
והיה לגורם מכריע בהשגת ניצחון מול
צבאות ערב.

במצודה בלטרון שכנה נקודת משטרה
בריטית שעברה לידי הערבים במלחמת
העצמאות.

חיל השריון השתתף אז בהתקפות על
המקום שלא צלחו.

במלחמת ששת הימים, יוני 1967, נכבש
השטח על ידי ישראל ולימים הוחלט
להקים כאן את מוזיאון השריון.

במסגרת המוזיאון הוקם כותל השמות,
בו מונצחים חללי חיל השריון בכל
מערכות ישראל.

תיאור האנדרטה:

במצודת לטרון הוקם מוזיאון לתולדות השריון, הכולל בין היתר: אוסף טנקים ורק"מ, דגמי משוריינים עתיקים, חדר מסלול בחיל השריון הישראלי, חדר מורשת קרב; מוזיאון הלוחם היהודי, ספרייה ואמפיתיאטרון. ברחבה המרכזית באתר הוקם כותל השמות, כחלק ממכלול ההנצחה באתר הכולל את שער הגבורה, מגדל הדמעות, מעמד היזכור היומי וגלעד תולדות החיים.

זהו קיר ארוך המורכב מלוחות מתכת שבהם חרוטים שמות הנופלים לפי תקופות.

במרכז הלוח הימני סמל השריון,
בראש הלוח פרטי ההנצחה ובתחתיתו
נכתב: "גבורתכם לנו שריון, רעותנו
לכם נצח".

הקמת האנדרטה

ההנצחה ביוזמת עמותת "יד לשריון",
שהקימו ותיקי החיל, ובשיתוף חיל
השריון והיחידה להנצחת החייל
במשרד הביטחון. ראשיתה ב- תשמ"ג
(1983).

דרכי הגעה

המקום נגיש לכל. ההנצחה במוזיאון
"יד לשריון" בלטרון: ממערב לכביש
1, מצפון לכביש 3, ממזרח לכביש
424.

בית יד לבנים- עכו

על האנדרטה

ארגון "יד לבנים" החל מרעיון שהובא במכתבה של אם שכולה למערכות העיתונים בתום מלחמת העצמאות, והתפתח למוסד ארצי המייצג את המשפחות השכולות ונתמך על ידי משרד הביטחון, העיריות והמועצות המקומיות.

הארגון מפעיל כ-70 מרכזים ושלוחות במרבית ערי ישראל.

בכל מרכז יש חדר זיכרון שבו מונצחים חללי אותו יישוב, ומתקיימות פעילויות חינוכיות ותרבותיות שונות להנצחת החללים.

במרכז בעכו מונצחים חללי העיר מכל מערכות ישראל.

תיאור האנדרטה

במרכז חדר ההנצחה במבנה בית יד לבנים קיר אבנים מסותתות ועליו, למלוא אורכו, שמות הנופלים באותיות שחורות. לפני מרכז הקיר ניצבים שני פמוטי ברזל גבוהים ובהם נרות. עוד בחדר מערכת מגירות בה כל מגירה נושאת כתובים אודות אחד הנופלים, מעל למערכת ועל קיר סמוך ספרי זיכרון ונרות נשמה. לצד המגירות לוח ובו, לצד כמה פנים מפוסלות, מילות שיר: "החיילים הצעירים שמתו לא ידברו, ובכל זאת יישמע קולם בבתים שהדמימו..." "בחצר בית יד לבנים ניצב הפסל "זהות": מעל בסיס סלע רחב נישא לוח הנראה כדסקית צבאית כולל מספרו האישי של החייל, ובחלק הימני התחתון צמודות לדסקית שמונה אבנים עגלגלות, דמויות פנים או דמעות.

• הקמת האנדרטה

- האתר הוקם ומתוחזק ע"י אנשי בית יד לבנים ועיריית עכו. הפסל "זהות" הוקם בשנת 2000 ע"י דניאלה לוי.

• דרכי הגעה

- המקום נגיש לכל.
- בית יד לבנים ברחוב ויצמן 11 בעכו, ליד פארק רבין.

**מכתבים
לזכרו...**

מישראל

צבא הגנה

22.1.70

זכר לשבת של
מחנות אדמונדו מספר ימים
של זמן לדין, מדריכי
מפקד ארבע אלמנה.

שפטי בנים 424206 סמוך דב
הקור ואני מבוטאים למסון הנלא
דב היה מדריך בודור. שנים קורס מדריכים למפקדי טקנים
בבית מסור אשדוד.

לא פגם אמת ראיתי את דב כשלא לאטין אחימים שבו תחת
פקודתו חקן חקן בן אדמונדו באמצעים אבדוליהם האשיות. אני
זוכר דב הביט לי פחד נעדרות אכל דבאבה שהוטלה עליו.
פע כמדומים בקל מני דב שאדביכו איחידה מברנית כי

דב כולל אמות למפקד טק קאים. הסבות דב שאן בכונה אדמונדו
אשום שהוא הובס מדריכי בבית הספר אשנית לפני שאני הוא
את המפקידו במקום חילוי אמת באלמנה מדנו של למפקד בקי היתה.
למפקידנו בבית הספר אדמונדו דור חדש של חיילים אבל זאת חלק
בזמן קצרי המסיבה כו אמרנו למינים למפקדים ומדריכים טובים.
אני רוצה בסיום לכובי אבהיד את השתתפותו המלאה
ואכנה באהבתם המקאים שנתקן אדמונדו בידיעה אבסורדית את
אשר נאלץ דב להפסיק בהדור לדור.

סין קהילת

חיים החייל הטיבור

קופאים לי אמרץ ואני תלמידה בכיתה י"א הבית ספר
אולפנת סטולה

אני רוצה לשתף אותך בתחושות שלי כשמציתי על
הסיפור חיים שלך. הפעלתי כמה טוב הלא שלך
והנתינה העצומה שבך הובילה אותך במהלך חייך.
עוד מילד צעיר התרצבת לפני עקיבא. וסייעת ליילדים
מעוטי יכולת. וכשצאת התרצבת לשפת את המדינה
בתפקיד קריב!

אני כל כך מודה לך בתור אפרחית מדינת ישראל על
תרומתך הרבה כמו כן ברצוני לומר שלמציתי מסיפור
החיים שלך הרבה על כוחה של נתינה אמיתית מהלא
ורכישת כבוד אהורים ולבני המשפחה.
לצעתי הסיבה שהסובבים שלך הפעילו קשר הדוק אליך
ואהבה עצומה היא אודות אישיותך הקופנת
והייחודית.

אני רוצה לומר לך תודה רבה על כל מה שהספקת
לעשות לעם ישראל בזמן כל כך קצר.
לא נשכח אותך ונרפק שתהיי נשמתך ציבורה בצורה
החיים לעם - אמן
תודה רבה על המסר החשוב שלימדת אותי מבלי בכלל
להכיר אותי.
מעריכה ומודה אמרץ

לסמל חיים דוב שור היקר!

קוראים לי אסראסו ואני תלמידה בכיתה י"א בבית ספר
אולפנת סגולה.

כתבתי מחרוזת שמבטאת את נבחי ליבי.

לסמל שנפל בעת מילוי תפקידו

שמאז ומעולם לא יהיה כמותו

הלך והתנדב ליחידה קרבית

ונתן מעצמו בצורה מרבית

למרות שחבריך בחרו בנל, בחרת בשריון,

מעל כל דמיון

ובבחירתך ביחידה קרבית

ניכרת אהבתך למדינתנו היהודית.

בלכתך נוצר חלל עמוק בקרבנו

והידיעה שלא יהיה אדם כמוך מכרסמת בליבנו.

את כאב המשפחה והחברים לא ניתן לתאר,

בטוחה אני כי בליבם לעד תישאר!

תהיי נשמתך צרורה בצרור החיים- אמן.

חיים-מלך פיקר

קוראים ע'י בירטוקן ואני עומדת באולפנת סגולה לביקריות.
אני חוצה עבדות עך עך הפיקרה עמלן בעלם.
עך פהחירה עבתנה עקרה, ועיחידה צבאית כע כך
מאתגרת ומובחרת- לריון בעוד לחבריך בחרו הנחם.
בזכות ובזכות פחיים פאחרים יל ענו מצונה, ועד סתם
מצונה אעל מצונת ילאעל!
קראתי את פסיפור חיים לעך ולמתי עב ענתינה בעצומה
לעך פנובעת מאפבת פאדם, כבד אדך ארץ
פתע'יסת עקרה' כנראפ מתוך פהנה לפעם פיבדו צריך
מקום הלבים עחיות בו, פם צריכים את ארץ פקודל לעלים
פם חמנו בעלך אעפיים לנה. פתנדה עצבים כד' עלמור
עך עך ילאעל ועצרי עכליו אתה שומר עמינו מעמלעם..
אני למחה לנחלפתי עסיפור לעך ועמדתי ממנו פרהה צברים
עחיים לעי.
אנחנו עא לוכחים אותך ואת כע פחיים שנפראו בזמן
פלירות פצבאי לעפם (בין אס זפ באימון'סק'בקרה)
תודה רבה,
בירטוקן

חיים החלל היקר

קוראים לי פנטיה ואני לומדת באולפנת
סגולה שבקריות. אני רוצה להגיד לך תודה
רבה באופן אישי ולכל החיילים שבצבא
ששומרים על הארץ שלנו ומוודאים שלא יהיה
לנו סכנות.

בזכות אנשים כמוך אני עליתי לארץ.
בזכות אנשים עם אידיאל שאמרו אנחנו
מגנים על הארץ הזו ועל אחינו היהודים בכל
הכוח.

בזכותך ובזכות צה"ל יכולתי לעלות לארץ..
אני בטוחה שאם לא היה צבא לא היה מדינה!
חיים היקר,

אני רוצה לומר שהרגשתי תחושת הזדהות
באשר לפועלך בתנועת הנוער בני עקיבא.
כשהייתי במרכז קליטה בירושלים הדרכתני
במשך שנתיים בבני עקיבא חניכות בגילאי
היסוד.

למדתי ממך על החשיבות העצומה של נתינה
וסיוע לכל מי שריך.

אני מעריכה מאוד את המאמצים שלך לתת
את כל כולך בשביל שיהיה טוב יותר. למדתי
ממך רבות על כיבוד הורים ואחוות אחים
אני מקווה שאוכל ללכת בדרכך זו ולסגל
לעצמי את תכונת הנתינה האמתית מאין זו.
נתינה זכה מהלב.

מעריכה ומוקירה: פנטיה

בעבור חייט היקר

קוראים לי ירוס ואני לומדת באולפנת סאלה
שבקריות. אני יודעת שלא תוכל לקרוא את
המכתב שלי אך אני מתנחמת בכך שבאי
האלבום יוכלו לעיין בו ולהרטיש חלק מהתחושות
שאני חשה בעקבות המפגש עם סיפור החייט שלך.
אתה נולדת לפני 20 שנים, ומכורח המציאות
הלמן מרפא את הפצעים של נפילתך אך יחד עם
זאת צריך לדעת שהליכרון לעולם יישאר!
אנחנו לעולם לא נשכח את חללנו.
ואנו מנציחים בשיף לזכור לנצח.
אני אישית הולכת לזכור אותך כל כך טוב כיוון
שהתפעלתי מהאישיות שלך!
אתה היית עם טוב לב מיוחד, אהבת ישראל, ילד
טוב שמכבד את הוריו ואחיו הקטן וחולק עימם
אהבה גדולה. נתת מעצמך רבות ללא תמורה,
ההתנדבות מלאה ותוק כדי כל עיסוקיך אפילו
מצאת למן לעצמך ובתחביביך: ספורט, צילום
וספרות הלשית.
חייט היקר אומנם חייית רק 20 שנה אך הספקת
לעשות כל כך הרבה טוב בלמן מוצט לך.
אנחנו לא נשכח אותך ואת חייילנו.
מצריכה ומוקירה, ירוס

שמואליק היקר

הכנסת אותי למקום מאוד קשה, פרטי ורעים
בעבורך ועל כן אני מודה לך מאוד.
הייתה לי הזכות והצוננץ להכיר וללמוד מאחיק
יקירך חייט-דוב.

השיחות, הסיפורים, התמונות, והבנת הרקע לראו
לי להראים מחוברת עוד יותר לסיפור החייט של
משפחתך ככלל ושל הפרט.
למדתי מהי חולקה אמיתית, גבורה, חכרות וערכה
של נתינה.

חייט-דוב לימד את כולנו שיצור על איך להיות
בני אדם טובים יותר, שתורמים מצמצם מתוק
הבנה ש"את צריך ללמוד, אני ללמוד". שיצור חסוד
בנתינה אמיתית מהלל.

שמואליק היקר, אני רוצה להודות לך באופן אישי
על הזיווי בתהליך כתיבת האלבוט.
על הזמירות והנכונות שלך לסייע בכל מה
שאפשר, את לה בתמונות, מידע, סיפורים, שיחות
טלפון וכו'

אני מאחלת לך המון שמחה, נחת, אהבה
והצלחה בכל אשר תפנה
מצריכה ומוקירה, אסתר אלוש

בהערכה רבה,

תלמידות אולפנת "סגולה" בקרית מוצקין :

אווקץ בוגלה, ברטוקן דרבה, וורקנש ייאסו, טרוסאו

אטליי, פנטנש גססה

וסטודנטית מלווה ממכללת "שאנן" בקרית שמואל:

אסתר אלישע

לזכר דוב-חיים שור

נפל ביום י"ב בשבט תש"ל, 19-1-1970

"צריך שכל אדם ידע ויבין שבחור תוכו דולק נר, ואין נרו שלו כנר חברו ואין איש שאין לו נר.
צריך שכל איש יבין שעליו לעמול ולגלות את אור הנר ברבים, להדליקו לאבוקה גדולה ולהאיר לעולם כולו (הרב קוק)

חיים היקר לדאבונו אינך פה איתנו אך אורך מאיר אותנו לעד, באור נצחי של נתינה, אהבה, נחישות וטוב לב.

תהי נשמחך צרורה בצרור החיים לעד
אמן

נזכור אותך דוב-חיים
לעד.
את הנתינה שבך,
הנחישות
את אהבת האדם וטוב
ליבך.